

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Indledningsvis vil jeg gerne takke for den debat, vi har haft om lovforslaget. Jeg synes måske nok, det har været en debat, som har været præget af, at man tilsyneladende står meget langt fra hinanden. Min personlige mening er, at oppositionen har anlagt nogle meget, meget negative tilgange til dette lovforslag, unødvendigt negative efter min opfattelse.

Det er klart, at vi ikke kan være enige om alt, men jeg tror, der i brede kredse vil være forståelse for den afbalancerede løsning, som regeringen har fremlagt. Den nationale tildelingsplan og den overordnede danske klimapolitik er ikke emnet i vores drøftelse i dag. Det er miljøministerens ansvar, og det er derfor Miljøudvalget, som i første række drøfter den plan.

Lovforslaget gennemfører ganske vist den nationale kvotetildelingsplan for Danmark for anden periode fra 2008 til 2012, men det sker på baggrund af den tildelingsplan, som miljøministeren fremsendte til EU-Kommissionen i begyndelsen af marts måned, og som jeg godt hørte jeg ville få spørgsmål om efterfølgende. Dem skal jeg nok svare på.

Kvotetildelingen er ikke den letteste lovgivning at sætte sig ind i, det fremgår tydeligt. Det synes jeg heller ikke selv at den er. Jeg er derfor glad for, at jeg sammen med Energistyrelsen havde lejlighed til at foretage en teknisk gennemgang af lovforslaget over for udvalget på vores møde den 28. marts. Jeg håber, denne tilgang vil være en hjælp for Tingets videre drøftelse af lovforslaget. Det håber jeg virkelig.

Kl. 16.00

Lad mig alligevel lige opsummere det centrale: Kvotesystemets første periode startede den 1. januar 2005. Det centrale er, at virksomhederne under ordningen hvert år modtager gratis kvoter, og ordningen pålægger så virksomhederne en gang årligt at returnere kvoter svarende til deres udledning af CO₂. Udledningen bliver målt og kontrolleret. Opfylder man ikke sine forpligtelser, skal man betale en afgift. Herved sikrer kvoteordningen, at der bliver et samlet loft over CO₂-udledningen fra de omfattede virksomheder. Omsætningen af kvoterne sikrer, at loftet overholdes billigst muligt.

Tildelingsplanen skal gennemføres ved lov, og lovforslaget fastlægger derfor især den samlede kvotetildeling for perioden 2008-2012 – og det er det, vi diskuterer i dag – kvoternes fordeling på produktionsenheder, pulje for nye virksomheder samt loft for anvendelse af kreditter i kvoteordningen.

Lovændringen vedrørende kvotetildeling kan ikke sættes i kraft, før EU-Kommissionens godkendelse af kvotetildelingsplanen foreligger. Kommissionen har den 2. april stillet, og det er så et svar til nogle af spørgerne, 37 spørgsmål vedrørende planen til miljøministeren. Det er helt sædvanligt og derfor ikke overraskende, at Kommissionen stiller sådanne spørgsmål. Jeg har i øvrigt i formiddag oversendt spørgsmålene til udvalgsmedlemmerne pr. mail. Spørgsmålene vedrører især dokumentation for enkelte af de tiltag, som er en del af planen.

Selv om Kommissionens spørgsmål ikke har direkte betydning for behandlingen af lovforslaget, har jeg fundet det rigtigt at orientere udvalget om disse, således at medlemmerne har de bedste muligheder for at følge med i den godkendelsesproces, som miljøministeren er ansvarlig for, og som er en forudsætning for, at lovforslaget kan sættes i kraft.

Som en del af kvotetildelingsplanen har regeringen besluttet at gennemføre indenlandske initiativer uden for de kvoteomfattede sektorer svarende til en gennemsnitlig årlig reduktion af CO₂-udledningen på 1,3 millioner t CO₂. De konkrete virkemidler, som skal føre til en reduktion på 1,3 millioner t, fastlægges i forbindelse med opfølgning på regeringens udspil.

Selv om virkemidlerne ikke er lagt endeligt fast, har regeringen forpligtet sig til at gennemføre tiltag, der har den nævnte virkning. Kvoteloven vil derfor kunne vedtages, før der træffes endelig beslutning om den konkrete pakke, såfremt Kommissionen godkender kvotetildelingsplanen.

Administration af kvoteordningen er blevet evalueret i 2006, bl.a. gennem en konsulentundersøgelse. Vurderingen viser, og det synes jeg er vigtigt, at virksomhederne generelt er tilfredse med administrationen af ordningen. Der er dog på baggrund af undersøgelsen administrativt taget nogle initiativer, som skal lette virksomhedernes arbejde med ordningen. Det drejer sig især om forbedringer i virksomhedernes indberetning og ændringer af tilladelser og CO₂-udledning, bl.a. via udvikling og forbedring af den digitale indberetning.

Endvidere er Energistyrelsens standardløsninger for overvågning og rapportering af CO₂-udledning blev udvidet og forbedret fra januar 2007. Der sker altså meget på området.